

РЕШЕНИЕ

№ 7437

гр. София, 06.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Младен Семов

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6510** по описа за **2022** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Столична община предявена чрез юрк. Д. Ц., срещу Решение № 1563 от 03.05.2022 г., по НАХД № 11430 по описа на Софийски районен съд /СРС/, за 2021 г., с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 36937 от 31.10.2019 г., издадено от Д. Б. заместник-кмет на Столична община, с което на Н. М. Б., с ЕГН [ЕГН] на основание чл. 49 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община /НРУПОГТТСО/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 /петдесет/ лева за извършено административно нарушение по чл. 18, ал.1, т.1, т.2, и т.3, вр. чл.46, ал.1, вр.чл.47, ал.1 от НРУПОГТТСО.

Твърди се незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и при допуснати процесуални нарушения - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Касаторът оспорва изводите на районния съд, че в случая е налице нарушение на чл. 57, т.6 ЗАНН, като твърди, че неправилно въззивният съд е приел, че административно наказващият орган е следвало да приложи Закона за автомобилните превози /ЗАвП/, вместо НРУПОГТТСО. Искането се отмяна на оспорваният съдебен акт и

потвърждаване на процесното НП.

Ответникът – Н. Б., редовно призован, не се явява и не изпраща представител, не изразява становище относно депозираната касационна жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д. дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съобразно чл.218 ал.1 и ал.2 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само по наведените в жалбата касационни оплаквания, като за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, следи служебно.

Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. С оглед очертания предмет на спора, следва да се отбележи:

Процесната жалба е депозирана в законоустановения срок, от активно легитимирано лице, срещу акт, подлежащ на обжалване, поради което същата е допустима. Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна, поради следните съображения:

При постановяване на първоинстанционният съдебен акт, СРС е установил от фактическа и приел от правна страна, че:

На 08.10.2019 г., около 09:30 часа, в [населено място], в автобус, обслужващ редовна линия от масовия градски транспорт по линия с № 306 в посока от спирка „С. Т.“ към спирка „УМБАЛ Св.А.“, където слязъл от автобуса, при извършена проверка проверка по редовността на пътниците от свид. А. А. установила, че Н. Б. не представил превозен документ, поради което в присъствието на свидетел съставила, против касационния ответник акт за установяване на административно нарушение Б. № 0369372 от същата дата, в който били отразени обстоятелствата по случая, като актосъставителят подчертал като вярно (както се изисква във формуляра), и посочила, че лицето пътува без редовен превозен документ, както и за отказ да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците, с което е нарушил чл. 18, ал.1, т.1, т.2 и т.3 във вр. с чл. 46, ал. 1 и чл.47, ал.1 от НРУПОГТТСО. Актът бил връчен на Н. Б. на същата дата.

Въз основа на съставения АУАН, на 31.10.2019 г., Д. П. Б. – заместник-кмет на Столична община, издал и оспореното НП с № 36937/2019, с което е наложено наказание глоба в размер на 50 /петдесет/ лева на основание чл.49 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община, за нарушение по чл.18, ал.1, т.1, т.2 и т.3,вр. чл.46, ал.1, вр. чл.47, ал.1 от НРУПОГТТСО.

За да отмени НП, СРС е приел, че АУАН и НП не отговарят на императивните изисквания на разпоредбите на чл. 42, ал. 1, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, което е довело до ограничаване правото на защита на санкционираното лице, тъй като не е конкретизирано кое от трите задължения по чл.18, ал.1 от НРУПОГТТСО не е изпълнил Н.Б.. В допълнение съдът е мотивирал, че в настоящия случай, неправилно е бил приложен и материалния закон, доколкото за санкционираното поведение на Н.Б. -пътуване в средство за обществен превоз без билет или друг превозен документ, приложение следва да намери разпоредбата на чл.101, т.1 ЗАвтПр, тъй като превозното средство, в което е установено нарушението е извършвало обществен превоз по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗАвтПр, по линия, която е част от утвърдена транспортната схема за територията на Столична община.

Обжалваното решение е правилно и не са налице касационни основания за неговата отмяна.

Фактичката обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са писмени доказателства и веществени доказателствени средства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правно релевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. В решението е обективирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това.

Районният съд е отменил НП като незаконосъобразно поради допуснати съществени процесуални нарушения при съставяне на актът за административно нарушение и издаване на наказателното постановление, довели до нарушаване на правото на санкционираното лице да разбере за какво нарушение е наказано. В тази връзка съдът е анализирал посочената в АУАН и НП за нарушена разпоредба на чл.18, ал.1, т.1, т.2 и т.3 във вр. с чл.46, ал.1, чл.47, ал.1 НРУПОГТТСО , като правилно е приел, че не е ясно за кое от трите нарушения по чл.18, ал.1, т.1- т.3 от Наредбата е наложено административното наказание на лицето, тъй като в АУАН и НП са посочени и трите хипотези на 18 от НРУПОГТТСО. Настоящият състав споделя изводите на районния съд, че посоченото нарушение създава неяснота в обвинението и е свързано с ограничаване на правото на защита на санкционираното лице, като не намира за необходимо да излага допълнителни съображения.

Споделят се правните изводи на районния съд във връзка с анализа на посочените като нарушени разпоредби и несъответствието им с действащата към датата на нарушението разпоредба. Нормата на чл. 49 от НРУПОГТТСО противоречи на чл. 101, т. 1 от ЗАвтП в частта за размера на предвиденото административно наказание. Разпоредбата на чл. 101 от ЗАвтП не е бланкетна и признаците на извършеното нарушение не подлежат на попълване от друг нормативен акт. В тази връзка и на основание чл.15 ал.3 от ЗНА, неприложим се явява текста на посоченият подзаконов нормативен акт.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, Административен съд София – град, XIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1563 от 03.05.2022 г., постановено по НАХД № 11430 по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 131- ви състав за 2021 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.

